

FOAIE PAROHIALĂ

28 iunie - 4 iulie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sfinții Apostoli Petru și Pavel
luni, 29 iunie 2026; ora 11.00 Sfânta Liturghie

INVITAȚIE

O, Doamne, voi începe de la credință, pentru a putea dobândi vederea: merg pe drum în căutarea patriei. În timpul acestui parcurs sufletul îmi spune: că înaintea Ta se află orice dorință a mea, iar față de Tine, nu-mi este ascuns nici un suspin. Dar în patria cea cerească, nu mai sunt dator să mă rog pentru nimic, ci numai să Te măresc, căci acolo nu-mi va lipsi nimic. Aici cred, acolo voi vedea; aici am speranță, și acolo voi avea; aici mă rog, iar acolo voi primi!

Acum cumpănesc lucrurile, pe care le văd, și cred în acelea, pe care nu le văd. Tu, o, Doamne, nu m-ai părăsit chemându-mă la credință; chiar dacă îmi poruncești să cred în ceea ce nu pot să văd, totuși nu-mi refuzi ca să văd acele lucruri, care mă ajută să cred în ceea ce nu văd..., dacă este cu neputință pentru mine să văd Dumnezeirea Ta, în schimb pot să văd foarte clar omenescul Tău. Iată ai devenit Om, pentru ca în aceeași persoană să poți fi văzut, și să se poată crede în Tine. Ajută-mă, să mă bucur și eu de Dumnezeirea Ta. Amin.

(După Sfântul Augustin)

**„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperemântul meu,
ci zi numai un cuvânt și se va tămădui sufletul meu”.**

Prin această scurtă invocare, Biserica dorește să ne considerăm nevrednici de darul sălășluirii lui Cristos în noi și să ne încredem în nemărginita Sa putere care, chiar și numai cu cuvântul, ne poate sfinți sufletul.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Iulia Moca, Olimpia Sarca, Ioan Crăciun, Emil Pop și Gabriela Huza**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atunci când Dumnezeu se minunează

Inima omului este un mister. Felul în care, în ea, libertatea noastră se împletește cu viața concretă, cu trăirile, sentimentele, durerile și bucuriile noastre, pentru a da naștere credinței, îl face chiar și pe Dumnezeu să se minuneze!

Suntem și noi asemenea acestui păgân din Evanghelie. Ca și el, majoritatea dintre noi nu aparținem, prin sânge, poporului ales. Asemenea lui, nici noi nu vedem miracolul atunci când se produce, ci ne încredem. Auzim despre minunile lui Isus fără să le fi văzut, la fel ca el. Și, prin credință, devenim, asemenea lui, adevărați fii!

Iată un adevărat model de credință! Un om care a înțeles totul. A auzit despre Isus, despre minunile Lui, și îi este de ajuns. Nu are nevoie să vadă un miracol. A înțeles cine este Cel capabil de asemenea semne și îi cere ajutorul în modul cel mai firesc cu putință.

Să reținem și noi două lucruri esențiale:

1. Minunile sunt semne care ne indică adevărata cale. Dacă ne oprim doar la semne, pierdem esențialul. Este ca și cum am vedea un indicator rutier care ne arată direcția spre Ierusalim și ne-am opri mulțumiți, spunând: „Am ajuns la Ierusalim!”. Sau ca și cum am primi un cadou și i-am închide ușa în nas celui care ni l-a dăruit.

2. Sutașul înțelege că nu este vrednic de Dumnezeu, că niciodată nu suntem demni de prezența divină. Dar aceasta nu îl întristează, ci îl face și mai încrezător. Înțelege că înaintea lui Dumnezeu nu mergem să ne cerem drepturile, ci să primim totul în dar. Fiindcă suntem fii, nu slujitori. Și totul este un dar al Cerului.

Vreți să-L vedeți pe Dumnezeu minunându-se? Credeți-L pe cuvânt atunci când vă spune cât de mult vă iubește: „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...”.